

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

2.1 เครื่องมือหลักที่ใช้ในการทดลอง

2.1.1 เครื่องเขย่าแบบควบคุมอุณหภูมิ (controlled environmental incubator shaker) ทั้งแบบ rotary และ reciprocal ของ New Brunswick Scientific Co., U.S.A.

2.1.2 เครื่องปั่นเหวี่ยง (centrifuge)

2.1.2.1 เครื่องปั่นเหวี่ยงปรับความเย็น (refrigerated centrifuge) รุ่น J2-21 ของ Beckman, U.S.A.

2.1.2.2 เครื่องปั่นเหวี่ยงชนิดตั้งโต๊ะ (bench-top centrifuge) รุ่น H-103N ของ Kokusan, Japan

2.1.2.3 เครื่องปั่นเหวี่ยงขนาดเล็ก (microcentrifuge) รุ่น KM-15200 ของ Kubota, Japan

2.1.3 เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (spectrophotometer) รุ่น spectronic 21 ของ Bausch & Lomb, U.S.A.

2.1.4 เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (UV-visible spectrophotometer) รุ่น UV-160A บริษัท Shimadzu Corporation

2.1.5 เครื่องให้กำเนิดแสงอัลตราไวโอเล็ต (UV-transilluminator) รุ่น FOTO/PREP I ของ Fotodyne, U.S.A.

2.1.6 ชุดเครื่องมือทำอะกาโรสเจลอิเล็กโตรโฟรีซิส (agarose gel electrophoresis equipment)

2.1.6.1 เครื่องกำเนิดไฟฟ้า รุ่น 2301 microdrive 1 ของ LKB, Sweden

2.1.6.2 เจลแชมเบอร์ (gel chamber) พร้อมอุปกรณ์เตรียมอะกาโรสเจล

2.1.7 เครื่องวัดความเป็นกรดต่าง (pH meter) รุ่น Cyberbean 2000 ของบริษัท Cyberbean, Singapore

2.1.8 เครื่องกำเนิดเสียงความถี่สูง (sonicator) รุ่น B-2200E1 บริษัท Branson, U.S.A.

2.1.9 อุปกรณ์สำหรับถ่ายภาพ

- กล้องถ่ายภาพ

- แผ่นกรองแสง (filter) สีแดง

- ฟิล์มขาว-ดำ ความไวแสง 400 (ASA 400)

2.1.10 กล้องจุลทรรศน์ รุ่น CHK-H บริษัท Olympus optical CO., LTD, Japan

2.1.11 อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (waterbath) ของ Memmet, Germany

2.1.12 ตู้บ่มควบคุมอุณหภูมิ (incubator) ของ Memmet, Germany

2.1.13 ตู้เขี่ยเนื้อแบบ laminar flow รุ่น LV-124 บริษัท International Scientific Supply Co., Ltd., Japan

2.1.14 ตู้แช่แข็งจุดเยือกแข็งต่ำ (deep freezer) อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส รุ่น FO535 ของ Sanyo Electric Co., Ltd., Japan

2.1.15 ตู้แช่แข็งจุดเยือกแข็งต่ำ อุณหภูมิ -70 องศาเซลเซียส ของ Forma Scientific, U.S.A.

2.1.16 เครื่องนึ่งอบฆ่าเชื้อ (autoclave) รุ่น SS-325 บริษัท Thai victory company Limited, Thailand

2.1.17 เครื่องผสมสาร (Vortex-Genie) รุ่น G560E บริษัท Scientific Industries Inc., U.S.A.

2.2 สารเคมี

2.2.1 เเรตริกซ์เอ็นไซม์และเอ็นไซม์ที่ใช้ในการโคลนยีนจาก Promega, U.S.A. และ NE Biolabs, U.S.A.

2.2.2 x-gal, IPTG และ Proteinase K จาก Promega, U.S.A. ไดไฮโดรไมม์ (lysozyme grade 1) , ไรโบนิวคลีเอส (Rnase) , สเปอ์มีนเตตราไฮโดรคลอไรด์ (spermine tetrahydro-chloride) , TES [N-tris (hydroxymethyl) methyl-2-aminoethane sulfonic acid] และสารเคมีอื่นๆ จาก Sigma, U.S.A.

2.2.3 ชุดแยกแถบดีเอ็นเอออกจากเจล QIAquick Gel Extraction Kit จาก QIAGEN, GmbH, Germany

2.2.4 ชุดสกัดแยกพลาสมิด QIA prep. Spin Plasmid Miniprep จาก QIAGEN, GmbH, Germany

2.3 จุลินทรีย์และพลาสมิด

- *E.coli* JM109 (*recA1 endA1 gyrA96 thi hsdR17 SupE44 relA1 Δ* (*lac-proAB*) [*F' traD36 proAB⁺ lacIq lacZΔM15*]) และ *E.coli* JM109 ที่มีพลาสมิด pUC18
- *E.coli* GM242 ที่มี pIJ699
- *E.coli* DH5α (*F' φ80dlac ZΔM15 Δ(lacZYA-argF)* J169*deoR recA1 endA1 hsd R17 (r_K⁺,m_K⁺) pho A sup E44λ⁻ thi- 1 gyr A96 rel A1*)
- *Streptomyces lividans* TK21 ได้รับความเอื้อเฟื้อจาก Prof. D.A. Hopwood แห่ง John Innes Institute, Norwich, U.K.
- *Streptomyces* sp. PC22 ซึ่งมีแอกติวิตีของไซแลเนส
- *S.lividans* TK21 ที่มีพลาสมิด pIJ702 ได้รับความเอื้อเฟื้อจาก Dr.M.J.Bibb แห่ง John Innes Institute, U.K.

2.4 การเลี้ยง *Streptomyces* (Hopwood *et al.*, 1985)

2.4.1 การเลี้ยงเชื้อบนอาหารแข็งและการเตรียมสปอร์แขวนลอย

เตรียมอาหารแข็งสูตร MS (ภาคผนวก ก1) ใช้สำหรับเพาะเลี้ยงเชื้อเพื่อสร้างสปอร์ สำหรับเชื้อที่มีพลาสมิดพาหะ pIJ702 เลี้ยงใน MS ที่เติมยาปฏิชีวนะไรโอสเตรพตอน 50 ไมโครกรัม/มล. (โดยเตรียมสารละลายตั้งต้นเข้มข้น 50 มก./มล. ในสารละลาย DMSO)

การเตรียมสปอร์แขวนลอย ทำโดยเพาะ *Streptomyces* สายพันธุ์ที่ต้องการ โดยลาก (streak) สปอร์หรือไมซีเลียมลงบนอาหารแข็งสูตร MS ในหลอดทดลองขนาดใหญ่บ่มที่ อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส 5-7 วัน จนสปอร์แก่เต็มที่ เติมน้ำกลั่นปลอดเชื้อปริมาตร 5 มล. ลงในแต่ละหลอด ชูดเบาๆให้สปอร์หลุด กรองสปอร์แขวนลอยโดยใช้ชุดกรอง (ภาคผนวก ค1) นำสปอร์แขวนลอยที่ได้มาปั่นที่ 3,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ล้างสปอร์ด้วยน้ำกลั่น ปลอดเชื้อสองครั้ง แขนงลอยสปอร์ที่ได้ใน 20 เปอร์เซ็นต์กลีเซอรอล โดยให้ความเข้มข้นของ สปอร์เป็น 10^9 - 10^{10} สปอร์/มล. เก็บในหลอดไมโครพิวจ์หลอดละ 0.5 มล. ที่ -20 องศาเซลเซียส

2.4.2 การเลี้ยงเชื้อในอาหารเหลว

2.4.2.1 การเลี้ยงเชื้อเพื่อเตรียมโปรโตพลาสต์ สกัดโครโมโซมอดีเอ็นเอ และ สกัดพลาสมิด

เตรียมอาหารเหลว YEME (ภาคผนวก ก2) ในขวดรูปกรวยที่มีหลอดสปริง ขดที่กันขวด (ภาคผนวก ค2) หลังจากนิ่งมาเชื้อแล้วเติมสปอร์ที่เตรียมจากข้อ 2.4.1 ปริมาตร 100 ไมโครลิตรต่ออาหารเหลว 50 มล. ในกรณีของการเตรียมเชื้อเพื่อสกัดพลาสมิดเติม

ไฮโอดเตรพตอนลงในอาหารเลี้ยงเชื้อให้ได้ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 10 ไมโครกรัม/มล. นำไปเขย่าแบบ reciprocal ในเครื่องเขย่าแบบควบคุมอุณหภูมิที่ 30 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบ/นาที ในกรณีที่เตรียมโปรโตพลาสต์จะใช้ *Streptomyces lividans* TK21 ที่มีอายุ 36-40 ชั่วโมง ส่วนสำหรับการเลี้ยงเชื้อเพื่อสกัดโครโมโซมอลดีเอ็นเอและพลาสมิด บ่มเชื้อเป็นเวลา 3-5 วันเพื่อให้ได้ปริมาณเซลล์มาก

2.4.2.2 การเลี้ยงเชื้อเพื่อตรวจจลอบแอนติบอดีของโกลเดนเนส

เตรียมหัวเชื้อโดยเติมสปอร์แขวนลอยที่เตรียมจากข้อ 2.4.1 ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลว LB (ภาคผนวก ก3) 50 มล. เขย่าในเครื่องเขย่าควบคุมอุณหภูมิที่ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 36-40 ชั่วโมง จากนั้นถ่ายเชื้อ 5 มล. ของหัวเชื้อลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลวสูตรของ สุมาลี อังใจธรรม (2539) (ภาคผนวก ก4) ปริมาตร 50 มล. เขย่าเชื้อแบบ rotary ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบ/นาที เป็นเวลา 2 วัน

2.5 การสร้างและการริเจนเนอเรทโปรโตพลาสต์ของ *Streptomyces*

2.5.1 การสร้างโปรโตพลาสต์ตามวิธีของ Hopwood และคณะ (1985)

โดยเลี้ยง *Streptomyces* ตามข้อ 2.4.2.1 แล้วดูดอาหารเหลวที่มีไมซีเลียม ปริมาตร 5 มล. มาบรรจุในหลอดฝาเกลียวปลอดเชื้อสำหรับบ่มเหวียง เติมน้ำกลั่นปลอดเชื้อ 5 มล. เพื่อเจือจางความเข้มข้นของน้ำตาลซูโครส นำมาบ่มแยกเซลล์ออกจากเครื่องบ่มชนิดตั้งโต๊ะที่ความเร็ว 3,000 รอบ/นาที เป็นเวลา 10 นาที ล้างเซลล์ด้วย 10.3% ซูโครส 5 มล. 2 ครั้ง จากนั้นเติม 6 มล. ของสารละลายไลโซไซม์เข้มข้น 1 มก./มล. ซึ่งละลายในบัฟเฟอร์ P (ภาคผนวก ข1) ที่ผ่านการทำให้ปลอดเชื้อโดยการกรองด้วยเยื่อกรอง (millipore) บ่มในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที โดยใช้ปิเปตขนาด 5 มล. ดูดขึ้นลงตามครั้งทุกๆ 10-15 นาที จากนั้นเติมบัฟเฟอร์ P 5 มล. เพื่อเจือจางไลโซไซม์ แล้วนำมากรองผ่านชุดกรองโปรโตพลาสต์ (ภาคผนวก ค1) เพื่อกำจัดกากเซลล์และชิ้นส่วนไมซีเลียมที่เหลือ นำส่วนน้ำไลที่ได้มาบ่มที่ 3,000 รอบ/นาที เป็นเวลา 10 นาที ล้างโปรโตพลาสต์ด้วยบัฟเฟอร์ P 10 มล. จากนั้นแขวนลอยโปรโตพลาสต์ในบัฟเฟอร์ P 100 ไมโครลิตร หาความเข้มข้นของโปรโตพลาสต์โดยการนับภายใต้กล้องจุลทรรศน์ด้วย haemocytometer

การเก็บโปรโตพลาสต์ทำโดยเก็บในหลอดไมโครฟิวจ์ (microfuge) โดยแช่ในภาชนะบรรจุน้ำแข็ง นำไปแช่แข็งที่อุณหภูมิ -70 องศาเซลเซียส ช้ามคืน จากนั้นจึงนำหลอดบรรจุโปรโตพลาสต์มาเก็บที่อุณหภูมิ -70 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำมาใช้ เมื่อจะนำมาใช้ต้องหลอมละลายโปรโตพลาสต์ที่แข็งอยู่อย่างรวดเร็ว โดยจุ่มหลอดในอ่างน้ำอุ่น

2.5.2 การรีเจเนเนอเรทโปรโตพลาสต์ตามวิธีของ Hopwood และคณะ (1985)

ทำโดยนำโปรโตพลาสต์ที่เตรียมได้จากข้อ 2.5.1 มาเจือจางเป็นอนุกรมในบัฟเฟอร์ P และสารละลาย 0.01% sodium dodecyl sulfate (SDS) ดูดโปรโตพลาสต์ที่ถูกเจือจางในแต่ละความเข้มข้นมา 100 ไมโครลิตร เกลี่ยบนอาหารเลี้ยงเชื้อ R2YE (ภาคผนวก ก5) ซึ่งผ่านการกำจัดความชื้นบางส่วนโดยการเปิดฝาจานบรรจุ R2YE ในตู้เย็นเชื้อเป็นเวลา 30 นาที นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5-7 วัน นับโคโลนีที่เจือจางด้วยบัฟเฟอร์ P เปรียบเทียบกับที่เจือจางด้วย 0.01% SDS เพื่อคำนวณหาเปอร์เซ็นต์รีเจเนเนอเรชัน

เมื่อทำการเจือจางโปรโตพลาสต์ด้วย 0.01% SDS จะทำให้โปรโตพลาสต์ที่มีอยู่ทั้งหมดในสารละลายแตก ดังนั้นโคโลนีที่เจริญขึ้นมาจะเป็นการเจริญมาจากเซลล์ปกติ ส่วนโคโลนีที่เจริญมาจากการเจือจางด้วยบัฟเฟอร์ P จะมีทั้งเซลล์ปกติและโปรโตพลาสต์ ดังนั้นที่ความเข้มข้นเดียวกันจำนวนความแตกต่างของโคโลนีที่เจริญจากการเจือจางด้วยบัฟเฟอร์ P (X) กับ 0.01% SDS (Y) ก็คือเซลล์ที่เจริญมาจากโปรโตพลาสต์ และถ้าเทียบให้จำนวนโปรโตพลาสต์ที่นับได้จากกล้องจุลทรรศน์ (ด้วย haemocytometer) (Z) เป็น 100% ก็จะสามารคำนวณเปอร์เซ็นต์การรีเจเนเนอเรชันของโปรโตพลาสต์ได้ ดังนี้

$$\text{เปอร์เซ็นต์การรีเจเนเนอเรชันของโปรโตพลาสต์} = \frac{(X - Y) \times 100}{Z}$$

Z

2.6 การสกัดโครโมโซมอลติเอ็นเอ ตามวิธีของ Birch และ Cullum (1985)

ชุดสปอร์จาก *Streptomyces* 2 คู่ มาเพาะในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลว YEME 50 มล. ซึ่งบรรจุในขวดรูปกรวยพร้อมทั้งมีขวดดัดสปริง โดยบ่มในเครื่องเขย่าแบบ reciprocal ควบคุมอุณหภูมิที่ 30 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบต่อนาที เป็นเวลา 3 วัน นำมาปั่นแยกเซลล์ออกด้วยเครื่องปั่นเหวี่ยงควบคุมอุณหภูมิที่ความเร็ว 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาที แล้วล้างด้วย 10.3% ซูโครส สองครั้ง เติมไลโซไซม์ (2 มก./มล.) ซึ่งละลายในสารละลายสำหรับไลโซไซม์ (ภาคผนวก ข2) ปริมาตร 5 มล. บ่มในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เติมโปรเนส (pronase เข้มข้น 10 มก./มล.) ปริมาตร 0.5 มล. เขย่าเบาๆ ให้เข้ากัน บ่มต่อที่อุณหภูมิเดิมอีก 5 นาที เติม 0.55 มล. ของสารละลาย SDS เข้มข้น 10% เขย่าผสมเบาๆ และบ่มต่อจนกระทั่งสารละลายหนืด จากนั้นเติม 5 มิลลิกรัมของเดียมคลอไรด์ลงไปให้ได้ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 0.1 โมลาร์ ผสมให้เข้ากัน แล้วจึงเติม 6 มล. สารละลายฟีนอล ที่ปรับ pH ให้เป็นกลางในบัฟเฟอร์ TE (ภาคผนวก ข3) นำไปเขย่าแบบ reciprocal ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 10 นาที จึงนำไปปั่นเหวี่ยงเพื่อแยกชั้นของสารละลาย ด้วยความเร็ว 10,000 รอบต่อ

นาที เป็นเวลา 40 นาที ดูดส่วนน้ำไลชั้นบนใส่ในขวดแก้วปากกว้างขนาดบรรจุ 50 มล. เติมไอโซโพรพานอล (isopropanol) ปริมาตร 3 ใน 4 เท่าของปริมาตรของสารละลายทั้งหมด ผสมโดยเอียงขวดแก้วไปมาเบาๆ จะได้โครโมโซมอลดีเอ็นเอตกตะกอนเป็นสายอยู่ในสารละลาย ใช้ปาสเจอร์ปิเปต (pasteur pipette) ที่หลอมปลายปิดสนิท พันสายดีเอ็นเอขึ้นมา ล้างด้วย 70% เอธานอล แล้วทิ้งไว้ให้แห้ง แขนวลอยดีเอ็นเอที่ได้ในบัฟเฟอร์ TE pH 8.0 ปริมาตร 5 มล. และเติมไรโบนิวคลีเอส (Rnase สารละลายตั้งต้นเข้มข้น 40 มก./มล.) ปริมาตร 5 ไมโครลิตร จากนั้นนำไปแช่แบบ reciprocal ข้ามคืนที่อุณหภูมิห้อง เติม 10% SDS 0.5 มล. และ 5 ไมลาร์โซเดียมคลอไรด์ 0.55 มล. เพื่อให้ได้ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 0.1 ไมลาร์ นำสารละลายที่ได้มาผ่านชั้นตอนสกัดด้วยฟีนอลจนถึงชั้นตอนตกตะกอนดีเอ็นเอด้วยไอโซโพรพานอล และล้างตะกอนด้วย 70% เอธานอล ซ้ำอีกครั้ง แล้วจึงนำดีเอ็นเอที่ได้มาแขวนลอยใน 0.5 มล. ของบัฟเฟอร์ TE วิเคราะห์ความบริสุทธิ์ ขนาดและปริมาณความเข้มข้นของดีเอ็นเอ โดยวิธีวัดค่าการดูดกลืนแสง และอะกาโรสเจลอิเล็กโตรโฟรีซิสในข้อ 2.10

2.7 การสกัดพลาสมิดจาก *Streptomyces* ตามวิธีของ Kleser (1984)

เลี้ยง *Streptomyces* ที่มีพลาสมิด pIJ702 แล้วนำมาปั่นแยกไมซีเลียด้วยความเร็ว 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาที ล้างไมซีเลียด้วยซูโครส 10.3% สองครั้ง แบ่งเซลล์ลงในหลอดไมโครพิวจ์ หลอดละ 100 ไมโครลิตร เติมสารละลายผสมของไลโซไซม์ 2 มก./มล. กับ Rnase 50 ไมโครกรัม/มล. ซึ่งละลายในสารละลายสำหรับไลโซไซม์ ปริมาตร 400 ไมโครลิตร ลงในแต่ละหลอด บ่มที่อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที เติม 2% SDS ซึ่งละลายใน 0.3 ไมลาร์ โซเดียมไฮดรอกไซด์ปริมาตร 250 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันทันที นำไปบ่มที่อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที ทำให้เย็นลงทันทีโดยแช่ในอ่างน้ำที่อุณหภูมิห้อง 5 นาที เติมสารละลายฟีนอลคลอโรฟอร์ม (ภาคผนวก ข4) 100 ไมโครลิตร เพื่อสกัดโปรตีนออก ผสมให้เข้ากันทันทีด้วย vortex mixer ประมาณ 10 วินาที จนเห็นสารละลายผสมกันเป็นสีขาวขุ่น นำมาปั่นด้วยเครื่องปั่นเหวี่ยงขนาดเล็ก (microcentrifuge) ด้วยความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 3 นาที เพื่อแยกชั้นของฟีนอลออก ดูดสารละลายไลชั้นบนปริมาตรประมาณ 700 ไมโครลิตร ลงในหลอดไมโครพิวจ์ใหม่ ซึ่งบรรจุ 3 ไมลาร์โซเดียมอะซิเตท 70 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน เติมไอโซโพรพานอล 700 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 5 นาที นำไปปั่นด้วยความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 3 นาที ละลายตะกอนจาก 4-5 หลอดเข้าด้วยกันด้วย TE '500 ไมโครลิตร ตกตะกอนพลาสมิดด้วย 100 มิลลิโมลาร์ สเปอริมีนเตตราไฮโดรคลอไรด์ (spermine

tetrahydrochloride) 25 ไมโครลิตร ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 5 นาที นำไปปั่นที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 3 นาที นำส่วนตะกอนมาแขวนลอยใน 0.3 โมลาร์ โซเดียมอะซิเตท ปริมาตร 300 ไมโครลิตร ตกตะกอนโดยเติมเอธานอล 700 ไมโครลิตร ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 1 ชั่วโมง ปั่นแยกตะกอนแล้วล้างด้วยเอธานอล 70% นำมาแขวนลอยในบัฟเฟอร์ TE 50 ไมโครลิตร เก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส วิเคราะห์ความบริสุทธิ์ ขนาดและปริมาณความเข้มข้นของดีเอ็นเอ โดยวิธีวัดค่าการดูดกลืนแสงและอะกาโรสเจลอิเล็กโตรโฟรีซิสในข้อ 2.10

2.8 การเลี้ยง *E. coli*

2.8.1 การเลี้ยง *E. coli* เพื่อสกัดพลาสมิดตามวิธีของ Maniatis และคณะ (1982)

เตรียมหัวเชื้อโดยการยีสเชื้อจากโคโคไนต์เดี่ยว ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตร LB ปริมาตร 5 มล. เลี้ยงโดยการเขย่าที่ 37 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบ/นาที ช้ามคืน สำหรับสายพันธุ์ที่มีพลาสมิด pIJ699 และ pUC18 จะเติมยาปฏิชีวนะแอมพิซิลลินในอาหารเลี้ยงเชื้อ ให้มีความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 25 ไมโครกรัม/มล. (โดยเตรียมสารละลายตั้งต้นเข้มข้น 25 มก./มล.) เพาะเชื้อที่เลี้ยงช้ามคืนแล้ว 100 ไมโครลิตร ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ LB ปริมาตร 5 มล. ที่มียาปฏิชีวนะที่เหมาะสม เลี้ยงโดยการเขย่าที่ 37 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบ/นาที ประมาณ 12 ชั่วโมง เพื่อให้เชื้อเจริญถึงช่วง late log phase แยกเซลล์ออกจากน้ำเลี้ยงเชื้อโดยการปั่นที่ 6,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ที่ 4 องศาเซลเซียส เก็บเซลล์ที่ -20 องศาเซลเซียส เพื่อนำไปใช้สกัดพลาสมิด

2.8.2 การเลี้ยง *E. coli* เพื่อตรวจสอบแอกติวิตีของเอนไซม์ไซแลนเนส

เตรียมหัวเชื้อเช่นเดียวกับข้อ 2.8.1 เพาะเชื้อที่เลี้ยงช้ามคืนแล้วปริมาตร 2.5 มล. ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ LB ที่มี 0.2% xylan ที่มียาปฏิชีวนะแอมพิซิลลินความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 25 ไมโครกรัม/มล. ปริมาตร 50 มล. เลี้ยงเชื้อโดยการเขย่าแบบ rotary ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ด้วยความเร็ว 200 รอบ/นาที เป็นเวลา 12-15 ชั่วโมง

2.8.3 การเลี้ยง *E. coli* เพื่อเตรียมทำทรานสฟอร์มชัน โดยวิธี electroporation (Maniatis et al., 1982)

เตรียมหัวเชื้อเช่นเดียวกับข้อ 2.8.1 โดยใช้โคโลนีเดี่ยวที่มีอายุประมาณ 12 ชั่วโมง เพาะเชื้อที่ได้ปริมาตร 2.5 มล. ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อสูตร LB ปริมาตร 50 มล. วัดความขุ่นเริ่มต้นที่ความยาวคลื่น 660 นาโนเมตร (โดยใช้ LB เป็นblank) เลี้ยงโดยการเขย่าที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ด้วยความเร็ว 200 รอบ/นาที จนกระทั่งเซลล์เจริญถึง log phase โดยติดตามค่าความขุ่นให้อยู่ในช่วง 0.45-0.55 ซึ่งโดยปกติจะใช้เวลาประมาณ 2-4 ชั่วโมง และที่ความขุ่นนี้ จะมีความหนาแน่นของเซลล์ประมาณ $3-5 \times 10^8$ เซลล์/มล. เก็บเซลล์โดยการปั่นที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที ล้างเซลล์ด้วยน้ำกลั่น ปริมาตร 5 มล. เขย่าจนเซลล์กระจายแล้วนำไปปั่นแยกเซลล์ที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เติมน้ำกลั่น 10% ปริมาตร 5 มล. เขย่าจนเซลล์กระจาย ปั่นแยกเซลล์ที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นจำนวน 2 ครั้ง นำเซลล์ที่ได้ เติมน้ำกลั่น 10% ปริมาตร 200 ไมโครลิตร เขย่าจนเซลล์กระจาย แบ่งเซลล์ใส่ในหลอดไมโครฟิวจ์ (microfuge) ที่เย็น หลอดละ 40 ไมโครลิตร (มีเซลล์ประมาณ $4-6 \times 10^8$ เซลล์) หากต้องการเก็บเซลล์ไว้ใช้ต่อไป เก็บที่ -70 องศาเซลเซียส

2.9 การสกัดพลาสมิดจาก *E. coli* ตามวิธีของ Maniatis และคณะ (1982)

2.9.1 การสกัดพลาสมิดหรือดีเอ็นเอลูกผสมปริมาณน้อย

นำเซลล์ที่เตรียมไว้จากข้อ 2.8.1 มาใส่สารละลาย I (ภาคผนวก ข 5) ที่เย็น ปริมาตร 200 ไมโครลิตร ผสมให้เซลล์กระจายอย่างทั่วถึง แขนในอ่างน้ำแข็ง ใส่สารละลาย 1% SDS ใน 0.2 M NaOH 200 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันเบาๆ แล้วแขนในอ่างน้ำแข็ง เติมน้ำกลั่น III (ภาคผนวก ข 5) ที่เย็น ปริมาตร 150 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน แล้วแขนในอ่างน้ำแข็ง 3-5 นาที นำไปปั่นที่ 10,000 รอบ/นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส 20 นาที ถ่ายส่วนใสลงในหลอดใหม่ ระวังไม่ให้มีตะกอนติดมา ถ้ามีตะกอนติดมาอาจนำไปปั่นซ้ำอีกครั้งก็ได้ เติมน้ำกลั่นที่อุณหภูมิห้อง ปริมาตร 1 เท่าของปริมาตรสารละลายเดิม ผสมให้เข้ากัน นำไปปั่นที่ 10,000 รอบ/นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส 10 นาที ดูดสารละลายชั้นบนใส่หลอดใหม่ เติมน้ำกลั่น (ethanol) ปริมาตร 2 เท่าของปริมาตรสารละลายเดิม นำไปแช่ที่ -20 องศาเซลเซียส ประมาณ 20 นาที ตกตะกอนดีเอ็นเอและอาร์เอ็นเอ โดยการนำไปปั่น 10,000 รอบ/นาที ที่ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 20 นาที ล้างตะกอนดีเอ็นเอด้วย 70% เอทานอล และทำให้แห้ง ละลายตะกอนดีเอ็นเอด้วยบัฟเฟอร์ TE ปริมาตร 20 ไมโครลิตร เก็บที่ 4 องศาเซลเซียส วิเคราะห์ความ

บริสุทธิ์ ขนาดและปริมาณความเข้มข้นของดีเอ็นเอ โดยวิธีวัดค่าการดูดกลืนแสงและอะกาโรส เจลอิเล็กโตรโฟรีซิสในข้อ 2.10

2.9.2 การสกัดพลาสมิดหรือดีเอ็นเอจากผลสมปริมาณมากด้วยชุดแยกพลาสมิด QIAGEN Plasmid Mini kit (ภาคผนวก ข 6)

ทำตามวิธีที่ระบุโดยบริษัทผู้ผลิต โดยเลี้ยงเชื้อ *E.coli* ที่มีพลาสมิดหรือดีเอ็นเอ จากผลสมบนอาหารเลี้ยงเชื้อแข็งสูตร LB ที่มียาปฏิชีวนะแอมพิซิลินความเข้มข้นสุดท้าย 50 หรือ 100 ไมโครกรัม/มล. บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ถ่ายโคโลนีเดี่ยวลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลว LB ที่มียาปฏิชีวนะตามสูตรเดิมปริมาณ 2-5 มล. บ่มบนเครื่องเขย่าแบบควบคุมอุณหภูมิที่ 37 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบต่อนาที เป็นเวลาประมาณ 8 ชั่วโมง ถ่ายเซลล์ที่ได้ปริมาณ 0.75 มล. ลงในอาหารเลี้ยงเชื้อเหลวสูตร LB ที่มียาปฏิชีวนะตามสูตรเดิม ปริมาณ 25 มล. บ่มที่สภาวะเดิมเป็นเวลา 12-16 ชั่วโมง หรือจนกระทั่งวัดค่าความขุ่นของเซลล์ที่ ความยาวคลื่น 660 นาโนเมตร ได้ประมาณ 1-1.5 เก็บเซลล์โดยการปั่นที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบ/นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที จากนั้นเติมบัฟเฟอร์ P1 เพื่อกระจายเซลล์ แล้วจึงเติมบัฟเฟอร์ P2 ปริมาณ 4 มล. ลงไป กลับหลอดเบาๆ 5-6 ครั้ง วางไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 5 นาที เติมนสารละลายบัฟเฟอร์ P3 ที่เย็น ปริมาณ 4 มล. กลับหลอดเบาๆทันที 5-6 ครั้ง บ่มไว้ในอ่างน้ำแข็งเป็นเวลา 15-20 นาที นำไปปั่นที่ความเร็ว 12,000 รอบ/นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที นำส่วนน้ำใสมาปั่นซ้ำที่สภาวะเดิมเป็นเวลา 15 นาที เตรียมคอลัมน์โดยเติมนสารละลายบัฟเฟอร์ QBT ปริมาณ 4 มล. ผ่านคอลัมน์ ล้างคอลัมน์ด้วยการเติมนสารละลายบัฟเฟอร์ QC 10 มล. ผ่านคอลัมน์ 2 ครั้ง นำส่วนน้ำใสทั้งหมดที่ได้หลังจากการปั่นมาเติมผ่านคอลัมน์ แล้วนำคอลัมน์ใส่ลงในหลอดเซนตริฟิวจ์ความจุ 10 มล. ใสดีเอ็นเอด้วยสารละลายบัฟเฟอร์ QE ปริมาณ 5 มล. ตกตะกอนดีเอ็นเอด้วยไอโซโพรพานอล ปริมาณ 3.5 มล. นำมาปั่นที่ความเร็ว 9,500 รอบ/นาที ที่ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที ปั่นล้างดีเอ็นเอด้วย 70% เอทานอล 2 ครั้งที่สภาวะเดิม ตั้งทิ้งไว้ให้แห้ง แชนวลอยดีเอ็นเอด้วยสารละลายบัฟเฟอร์ TE ปริมาณ 0.5 มล.

วิเคราะห์ความบริสุทธิ์ ขนาดและปริมาณความเข้มข้นของดีเอ็นเอ โดยวิธีวัดค่าการดูดกลืนแสงและอะกาโรส เจลอิเล็กโตรโฟรีซิสในข้อ 2.10 เก็บพลาสมิดที่ได้ไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

2.10 การวิเคราะห์ความบริสุทธิ์ ขนาดและปริมาณความเข้มข้นของดีเอ็นเอ

2.10.1 การวิเคราะห์ความบริสุทธิ์ และปริมาณความเข้มข้นของดีเอ็นเอ โดยวิธีอัลตราไวโอเล็ตแอบซอร์บชันสเปกโตรสโกปี (Ultraviolet Absorption Spectroscopy)

โดยนำสารละลายดีเอ็นเอไปวัดค่าการดูดกลืนแสง (absorbance) ที่ความยาวคลื่น 260 และ 280 นาโนเมตร (A_{260} และ A_{280}) คำนวณค่า A_{260} / A_{280} ถ้าได้เท่ากับ 1.80 แสดงว่าดีเอ็นเอที่ได้บริสุทธิ์. ในกรณีที่สูงกว่าเกือบใกล้ 2.00 แสดงว่ามีอาร์เอ็นเอ (RNA) ปนอยู่มาก ในกรณีต่ำกว่าแสดงว่าดีเอ็นเอนั้นไม่บริสุทธิ์มีโปรตีนหรือฟีนอลปนเปื้อนอยู่

คำนวณหาความเข้มข้นของดีเอ็นเอโดยเทียบว่า ค่าการดูดกลืนแสงที่ A_{260} มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อสารละลายดีเอ็นเอมีความเข้มข้นเป็น 50 ไมโครกรัม/มล.

2.10.2 วิเคราะห์ขนาดและปริมาณความเข้มข้นของดีเอ็นเอ โดยวิธีอะกาโรสเจลอิเล็กโตรโฟรีซิส

เตรียมอะกาโรสเจล 0.7% ซึ่งหลอมในบัฟเฟอร์ TA (ภาคผนวก ข7) ลงในแบบพิมพ์ซึ่งมีหวี (comb) เสียบอยู่ ปล่อยให้เจลแข็งตัว ผสมสารละลายดีเอ็นเอกับสีติดตาม (tracking dye ภาคผนวก ข8) ในอัตราส่วน 1:5 หยอดลงในหลุมบนอะกาโรสเจล หลุมละประมาณ 5 ไมโครลิตร จากนั้นนำไปทำอิเล็กโตรโฟรีซิสในเจลแชมเบอร์ (gel chamber) โดยใช้ความต่างศักย์ 10 โวลต์/ซม.ของเจล จนกระทั่งสีน้ำเงินของบรอมฟีนอลบลูเคลื่อนที่มาเกือบถึงขอบเจลอีกด้านหนึ่ง ย้อมอะกาโรสเจลด้วยเอธิเดียมโบรไมด์ (ethidium bromide) 2.5 ไมโครกรัม/มล. ในบัฟเฟอร์ TA แช่ไว้ 5-15 นาที ตรวจสอบการเรืองแสงของแถบดีเอ็นเอด้วยแสงอัลตราไวโอเล็ต เปรียบเทียบขนาดและความเข้มข้นของดีเอ็นเอกับดีเอ็นเอมาตรฐานคือ แลมดาดีเอ็นเอที่ตัดด้วยเอนไซม์ *HindIII* (λ DNA/*HindIII*) บันทึกผลการทดลองด้วยการถ่ายภาพโดยใช้ฟิล์มขาวดำความไวแสง 400 ถ่ายผ่านแผ่นกรองแสง (filter) สีแดง

2.11 การโคลนยีนไซแอนเนสจาก *Streptomyces* sp. PC22

2.11.1 ตัดโครโมโซมอลดีเอ็นเอแบบกึ่งสมบูรณ์

2.11.1.1 การหาอัตราส่วนที่เหมาะสม ระหว่างดีเอ็นเอและเอนไซม์ ในการเตรียมชิ้นส่วนดีเอ็นเอขนาด 2-6 กิโลเบส เมื่อใช้ pIJ699 หรือ pIJ702 เป็นพลาสมิดพาหะ และขนาด 1-5 กิโลเบส เมื่อใช้ pUC18 เป็นพลาสมิดพาหะ

นำสารละลายโครโมโซมอลดีเอ็นเอที่เตรียมได้จากข้อ 2.6 มาทำการย่อยกึ่งสมบูรณ์ (partial digestion) ด้วยเอนไซม์แซนไฮน *Sau3A1* ซึ่งทำโดยการเจือจางความเข้มข้นของดีเอ็นเอให้ได้ประมาณ 1000 นาโนกรัมต่อไมโครลิตร ศึกษาระละลายดีเอ็นเอมา 10 ไมโครลิตร เติมน้ำบัฟเฟอร์สำหรับเอนไซม์ *Sau3A1* 11 ไมโครลิตร และเติมน้ำกลั่นปลอดเชื้อให้ได้ปริมาตรสุดท้าย 110 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันแล้วแบ่งบรรจุลงในหลอดไมโครพิวล์ 8 หลอด โดยหลอดที่ 1 บรรจุ 20 ไมโครลิตร ส่วนหลอดที่เหลือบรรจุ 10 ไมโครลิตร เติมน้ำ *Sau3A1* ลงในหลอดที่ 1 จำนวน 5 หน่วย (unit) ผสมให้เข้ากันแล้วถ่ายลงในหลอดที่ 2 ปริมาตร 10 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน แล้วถ่ายลงในหลอดถัดไป (หลอดที่ 3) จำนวน 10 ไมโครลิตร ทำต่อเนื่องไปเช่นนี้จนครบถึงหลอดที่ 8 จากนั้นนำทั้ง 8 หลอดไปบ่มในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิที่ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง หยุดปฏิกิริยาด้วย 0.5 โมลาร์ EDTA, pH 8.0 ปริมาตร 5 ไมโครลิตร แล้วจึงผสมสีติดตามปริมาตร 2 ไมโครลิตร และนำไปทำอะกาโรสเจลอิเล็กโตรโฟรีซิส วิเคราะห์ผล แล้วเลือกอัตราส่วนระหว่างความเข้มข้นของดีเอ็นเอและเอนไซม์ที่เหมาะสม ซึ่งย่อยดีเอ็นเอให้ชิ้นส่วนขนาด 2-6 กิโลเบส และ 1-5 กิโลเบสได้มากที่สุด เพื่อนำไปเตรียมในปริมาณมากต่อไป

2.11.1.2 การเตรียมชิ้นส่วนของดีเอ็นเอที่เหมาะสมในปริมาณมาก

เพิ่มความเข้มข้นของดีเอ็นเอให้มากขึ้น โดยทำการย่อยด้วย *Sau3A1* ตามสัดส่วนที่เหมาะสมจากข้อ 2.11.1.1 ทำอะกาโรสเจลอิเล็กโตรโฟรีซิส แยกชิ้นส่วนดีเอ็นเอขนาด 2-6 กิโลเบส และ 1-5 กิโลเบส ออกจากเจลโดยการใช้ชุด QIAquick Gel Extraction Kit (ภาคผนวก ข 9) ตามวิธีที่ระบุโดยบริษัทผู้ผลิต

ตัดอะกาโรสเจลที่มีชิ้นส่วนของดีเอ็นเอที่เหมาะสมโดยกำจัดเจลส่วนเกินให้มากที่สุด คำนวณความเข้มข้นดีเอ็นเอให้ได้ประมาณ 10 ไมโครกรัม ซึ่งชิ้นเจลในหลอดไมโครพิวล์ (microfuge) เติมน้ำบัฟเฟอร์ QG ปริมาตร 3 เท่าของน้ำหนักเจล (โดย 100 มก. เท่ากับ 100 ไมโครลิตร) บ่มที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที กลับหลอดทุกๆ 2 นาที ระหว่างการบ่ม ถ้าเจลละลายอย่างสมบูรณ์ สารละลายจะเป็นสีเหลือง (ถ้าสารละลายเป็นสีส้มหรือม่วง ให้เติม 3 โมลาร์โซเดียมอะซิเตท (sodium acetate) pH 5.0 ปริมาตร 10 ไมโครลิตร สีของสารละลายก็จะกลายเป็นสีเหลือง) เติมน้ำไอโซโพรพานอล (isopropanol) ปริมาตร 1 เท่าของ

นำหนักเจล ผสมให้เข้ากัน จากนั้นใช้ QIAquick spin column จับชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่ต้องการ โดยดูดสารละลายลงใน QIAquick spin column นำมาปั่นที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที ทำซ้ำเช่นเดิมจนสารละลายที่เตรียมได้ผ่านคอลัมน์จนหมด เติมบัฟเฟอร์ QG ปริมาตร 500 ไมโครลิตร ลงใน QIAquick spin column ปั่นที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที แล้วเติมบัฟเฟอร์ PE ปริมาตร 750 ไมโครลิตร ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 25 นาที แล้วนำมาปั่นที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที นำ QIAquick spin column วางบนหลอดไมโครฟิวจ์ (microfuge) ชะชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่ต้องการ ที่ถูกจับอยู่ใน QIAquick spin column ด้วยบัฟเฟอร์ EB ปริมาตร 50 ไมโครลิตร ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 1 นาที นำมาปั่นที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที เก็บสารละลายที่ได้ในหลอดไมโครฟิวจ์ (microfuge) ตรวจสอบขนาดดีเอ็นเอที่ได้โดยการทำ อิเล็กโตรโฟรีซิสเทียบกับ λ DNA/Hind III ถ้าปริมาณดีเอ็นเอถูกชะออกมาต่ำ ทำขั้นตอนชะด้วย บัฟเฟอร์ EB ซ้ำ อย่างน้อย 3 ครั้ง โดยชะซ้ำด้วยสารละลายที่ชะออกมาครั้งแรก

2.11.2 ตัดพลาสมิด pIJ699, pIJ702 และ pUC18

นำพลาสมิดพาหะที่เตรียมได้จากข้อ 2.7 และ 2.9 มาตัดด้วยเรสทริกชันเอนไซม์ ดังนี้ ตัดพลาสมิด pIJ699, pIJ702 และ pUC18 ด้วย *Bgl*II/*Bam*HI, *Bgl*II และ *Bam*HI ตามลำดับ โดยผสมดีเอ็นเอ 1 ไมโครกรัมต่อเอนไซม์ 4 หน่วย ในสารผสมให้เกิด ปฏิกริยาจำนวน 500 ไมโครลิตร ที่ประกอบด้วยบัฟเฟอร์ความเข้มข้น 10 เท่า จำนวน 50 ไมโครลิตร หลังปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นไร้เชื้อแล้ว จึงนำไปปั่นในอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ซ้ำมคืน นำดีเอ็นเอที่ผ่านการตัดด้วยเอนไซม์มาทำการแยกชิ้นดีเอ็นเอตามขนาด ด้วยอิเล็กโตรโฟรีซิส จากนั้นจึงแยกชิ้นดีเอ็นเอที่ต้องการออกจากเจลด้วยชุด QIAquick Gel Extraction Kit ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 2.11.1.2 สำหรับพลาสมิด pIJ699 จะแยกชิ้นดีเอ็นเอขนาด 5 กิโลเบส มาใช้

2.11.3 การกำจัดหมู่ฟอสเฟตของพลาสมิดพาหะ

นำพลาสมิดพาหะที่เตรียมได้จากข้อ 2.11.2 มากำจัดหมู่ฟอสเฟตด้วยเอนไซม์ Calf Intestina Alkaline Phosphatase (CIAP) ตามสัดส่วนที่ระบุโดยบริษัทผู้ผลิต Promega, USA. คือ 1 ไมโครกรัมของดีเอ็นเอขนาด 1 กิโลเบส เท่ากับปริมาณดีเอ็นเอ 1.52 พิโคโมล และมีค่าเท่ากับ ความเข้มข้นปลายดีเอ็นเอ 3.03 พิโคโมล โดยจะให้ปริมาณเอนไซม์ 0.01 หน่วยต่อปริมาตร ปลายดีเอ็นเอ(พิโคโมล) ในสารผสมให้เกิดปฏิกริยาจำนวน 50 ไมโครลิตร ที่ประกอบด้วย บัฟเฟอร์ความเข้มข้น 10 เท่า จำนวน 5 ไมโครลิตร หลังปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นไร้เชื้อแล้ว โดย

พลาสมิด pIJ699 เต็ม CIAP	0.018	หน่วยต่อดีเอ็นเอ	1	ไมโครกรัม
พลาสมิด pIJ702 เต็ม CIAP	0.016	หน่วยต่อดีเอ็นเอ	1	ไมโครกรัม
และพลาสมิด pUC18 เต็ม CIAP	0.034	หน่วยต่อดีเอ็นเอ	1	ไมโครกรัม

บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที จากนั้นจึงบ่มที่ 56 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที ทำการบ่มเช่นนี้ 2 รอบ สำหรับการเติม CIAP จะแบ่งเติมปริมาณเป็นครึ่งหนึ่งต่อ 1 รอบของการบ่ม หยุดปฏิกิริยาโดยเติม CIAP stop buffer (10 mM Tris-HCl pH 7.5, 1 mM EDTA pH 7.5, 200 mM NaCl และ 0.5 %SDS) จำนวน 300 ไมโครลิตร, Proteinase K 5 mg/ml จำนวน 6 ไมโครลิตร และ 100 mM CaCl₂ 17 ไมโครลิตร บ่มเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ขจัดเอนไซม์ออกโดยการเติมทีนอลคลอโรฟอร์มปริมาตร 1 เท่าของปริมาตรเดิม สูดสารละลายชั้นบนมาเติมแอมโมเนียมอะซิเตท pH 5.5 เข้มข้น 7.5 โมลาร์ ปริมาตรครึ่งหนึ่งของปริมาตรทั้งหมด จากนั้นตกตะกอนดีเอ็นเอด้วยเอธานอลปริมาตร 2 เท่าของปริมาตรทั้งหมด เก็บไว้ที่ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง แล้วนำไปปั่นที่ 12,000 รอบต่อนาที ล้างตะกอนดีเอ็นเอด้วย 70% เอธานอล ทำให้แห้ง แล้วละลายตะกอนด้วยบัฟเฟอร์ TE ตรวจสอบการเชื่อมตัวเองของพลาสมิดพหุหน้าที่กำจัดหมู่ฟอสเฟตแล้ว ตามวิธีในข้อ 2.11.4 โดยไม่ต้องใส่ชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่มีอินไซรณเนส

2.11.4 การสร้างรีคอมบิแนนท์พลาสมิดให้มีชิ้นส่วนของอินไซรณเนส

เชื่อม (ligate) ชิ้นส่วนโครโมโซมอลดีเอ็นเอที่เตรียมได้ในข้อ 2.11.1.2 และพลาสมิดพหุหน้าที่เข้าด้วยกัน ในอัตราส่วนที่โคโมลต่อที่โคโมลเท่ากับ 5 ต่อ 1 โดยใช้ชิ้นส่วนโครโมโซมอลดีเอ็นเอขนาด 2-6 กิโลเบต ปริมาณ 21.5 ไมโครกรัม กับพลาสมิดพหุหน้าที่ pIJ699 ปริมาณ 3.3 ไมโครกรัม หรือพลาสมิดพหุหน้าที่ pIJ702 ปริมาณ 3.7 ไมโครกรัม สำหรับชิ้นส่วนโครโมโซมอลดีเอ็นเอขนาด 1-5 กิโลเบต ปริมาณ 11.5 ไมโครกรัม นำมาเชื่อมกับพลาสมิดพหุหน้าที่ pUC18 ปริมาณ 1.78 ไมโครกรัม เติมบัฟเฟอร์สำหรับเอนไซม์ T₄ DNA ligase แล้วเติมสารละลาย ATP ให้ได้ความเข้มข้นสุดท้ายเป็น 0.5 มิลลิโมลาร์ เติมน้ำกลั่นปลอดเชื้อหรือ 10 mM Tris buffer, pH 8.0 ให้ความเข้มข้นของดีเอ็นเอทั้งหมดในสารละลายเป็น 20 ไมโครกรัมต่อมิล. เติมเอนไซม์ T₄ DNA ligase 6 หน่วย บ่มที่ 16 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12-13 ชั่วโมง กำจัดเอนไซม์โดยการสกัดด้วยทีนอลคลอโรฟอร์ม นำส่วนน้ำใสมาตกตะกอนด้วยเอธานอลที่มีไรเดียมคลอไรด์ เช่นเดียวกับที่กล่าวไว้ในข้อ 2.11.1.2 ตรวจสอบการเชื่อมโดยทำอะกาโรสเจล อิเล็กโตรโฟรีซิส เทียบกับ λ DNA/HindIII

2.12 การทรานสฟอร์ม (transformation) (Hopwood *et al.*, 1985)

2.12.1 เมื่อใช้ระบบเซลล์เจ้าบ้านที่เป็น *Streptomyces* ชิ้นส่วนดีเอ็นเอจะต้องเชื่อมกับพลาสมิดพาหะ pIJ699 หรือ pIJ702

เติมรีคอมบิแนนท์พลาสมิดที่เตรียมได้จากข้อ 2.11.4 ลงใน 50-100 ไมโครลิตร ของโปรโตพลาสต์ (10^8 - 10^9 โปรโตพลาสต์/มล.) ที่เตรียมได้จากข้อ 2.5.1 โดยให้ความเข้มข้นของพลาสมิด 1-1.5 ไมโครกรัมต่อโปรโตพลาสต์ 100 ไมโครลิตร แล้วแช่ในอ่างน้ำแข็งประมาณ 10 วินาที เติม 25% polyethylene glycol (PEG) (ภาคผนวก ข10) ปริมาตร 500 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน แล้วตั้งทิ้งไว้ในอ่างน้ำแข็ง 1 นาที เติมบัพเฟอร์ P 500 ไมโครลิตร แล้วนำไปเกลี่ยบนอาหารเลี้ยงเชื้อ R2YE จำนวน 100 ไมโครลิตร บ่มในตู้บ่มเชื้ออุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส โดยบ่มเป็นเวลา 20 ชั่วโมง ภาควิวหน้าของอาหารเลี้ยงเชื้อให้ทั่วด้วย 300 ไมโครกรัม/มล. ของยาปฏิชีวนะไฮโอเลตรพตอน ปริมาตร 1 มล. เปิดฝาจานให้ผิวหน้าอาหารเลี้ยงเชื้อแห้งในตู้เชื้อประมาณ 15 นาที นำไปบ่มต่อที่อุณหภูมิเดิมเป็นเวลา 5-7 วัน นับจำนวนโคโลนีที่เจริญ

2.12.2 เมื่อใช้ระบบเซลล์เจ้าบ้านที่เป็น *E. coli* ชิ้นส่วนดีเอ็นเอจะต้องเชื่อมกับพลาสมิดพาหะ pUC18

เติมรีคอมบิแนนท์พลาสมิดที่เย็นที่เตรียมได้จากการเชื่อมในข้อ 2.11.4 ความเข้มข้นประมาณ 200 นาโนกรัม/ไมโครลิตร ปริมาตร 2 ไมโครลิตร ลงในเซลล์ที่เย็น 40 ไมโครลิตร ที่เตรียมได้จากข้อ 2.8.3 นำส่วนผสมตั้งทิ้งไว้บนน้ำแข็ง 1 นาที แล้วใส่ลงใน electroporation cuvette ขนาด 0.2 เซนติเมตร ที่เย็น ตั้งทิ้งไว้บนน้ำแข็ง 1 นาที เช็ดให้แห้ง นำไปทรานสฟอร์มโดยวิธี electroporation โดยเครื่อง Gene Pulser Apparatus Pulse Controller Capacitance Extender โดยให้ความต่างศักย์ไฟฟ้า (voltage) 2.5 kv, Capacitance 25 μ F, Field Strength 12.5 kv/cm, Resistance 200 Ω (Pulse Controller), จะได้ Time Constance 4.6-4.9 msec เติมอาหารเลี้ยงเชื้อ LB ที่เย็นลงไป 160 ไมโครลิตร แล้วนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง นำไปเกลี่ยบนจานอาหารเลี้ยงเชื้อ LA ที่มี Xgal และ IPTG (ภาคผนวก ก3) ที่มียาปฏิชีวนะแอมพิซิลิน 50 มก./มล. จำนวน 100 ไมโครลิตร บ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ซ้ำมคืน นับจำนวนโคโลนีสีขาวที่เจริญ

2.13 การคัดเลือกทรานสฟอร์แมนท์

2.13.1 คัดเลือกโคลนที่มีไซแลเนสแอกติวิตี

2.13.1.1 เมื่อใช้เซลล์เจ้าบ้านเป็น *Streptomyces*

นำทรานสฟอร์แมนท์มาทำ replica plating ลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อแข็งสำหรับตรวจสอบแอกติวิตีของไซแลเนส ที่มี 0.8% ไซแลนเป็นองค์ประกอบ (ภาคผนวก ก6) บ่มที่ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1-2 วัน คัดเลือกเฉพาะทรานสฟอร์แมนท์ที่ใส (clear zone) รอบโคโลนี นำไปตรวจสอบแอกติวิตีของไซแลเนส ตามวิธีในข้อ 2.13.2 ต่อไป

2.13.1.2 เมื่อใช้เซลล์เจ้าบ้านเป็น *E.coli*

นำทรานสฟอร์แมนท์มาทำ replica plating ลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อแข็ง LA ที่มีแอมพิซิลินเข้มข้น 50 ไมโครกรัม/มล. บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ซ้ำมคินเดิมคลอโรฟอร์ม ปริมาตร 2 มล. บนผาจานเลี้ยงเชื้อ คว้าจานเลี้ยงเชื้อเพื่อให้เชื้อได้รับไอคลอโรฟอร์ม ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องจนกระทั่งคลอโรฟอร์มระเหยหมด นำมาราดทับด้วยไซแลน 0.8% ใน 0.8% ฐัน ปริมาตร 4 มล. (top agar) บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ซ้ำมคินแล้วราดทับด้วยสีกองโกเรด (congo red 0.2%w/v) ทิ้งไว้ 30 นาที เทสีออก และล้างด้วยโซเดียมคลอไรด์ 1 โมลาร์ คัดเลือกเฉพาะโคลนที่ใส (clear zone) รอบโคโลนี นำไปตรวจสอบแอกติวิตีของไซแลเนส ตามวิธีในข้อ 2.13.2 ต่อไป

2.13.2 การตรวจสอบแอกติวิตีของไซแลเนส

นำทรานสฟอร์แมนท์ *Streptomyces* ที่คัดเลือกไปเลี้ยงในอาหารเหลวตามข้อ 2.4.2.2 แล้วปั่นแยกเซลล์ด้วยความเร็ว 10,000 รอบ/นาที เป็นเวลา 30 นาที ที่ 4 องศาเซลเซียส นำส่วนน้ำใสมาวิเคราะห์แอกติวิตีของไซแลเนส

สำหรับทรานสฟอร์แมนท์ที่เป็น *E.coli* เลี้ยงในอาหารเหลวตามข้อ 2.8.2 นำทั้งส่วนน้ำใสและเซลล์มาตรวจวัดแอกติวิตีของไซแลเนส ส่วนของเซลล์จะทำให้แตกก่อนด้วยอะลูมินา (alumina) ในอัตราส่วน 1:1 แล้วนำไปปั่นแยกเศษเซลล์ที่ความเร็วรอบ 10,000 รอบ/นาที เป็นเวลา 5 นาที ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส และใช้ส่วนน้ำใสมาตรวจสอบแอกติวิตีของเอนไซม์ด้วย

การตรวจสอบแอกติวิตีของไซแลเนสทำตามวิธีของสุมาลี อึ้งใจธรรม (2539) ซึ่งดัดแปลงมาจากวิธีของ Nakajima และคณะ (1987) โดยมีส่วนผสมของปฏิกิริยา ดังนี้

- สารละลายไซแลนเข้มข้น 10 มก./มล. ซึ่งละลายใน 0.1 โมลาร์ อะซิเตทบัฟเฟอร์ pH 5.5 ปริมาตร 0.3 มล.

- 0.1 โมลาร์ อะซิเตทบัฟเฟอร์ pH 5.5 ปริมาตร 2.4 มล.

- ส่วนน้ำไลที่จะตรวจสอบแอกติวิตีของเอนไซม์ (crude enzyme) ที่ผ่านการเจือจางที่เหมาะสมปริมาตร 0.3 มล. โดยบ่มไซแลนกับบัฟเฟอร์ก่อนที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 5 นาที แล้วจึงเติมเอนไซม์ นำส่วนผสมทั้งหมดของปฏิกิริยาไปบ่มที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที เก็บตัวอย่างของส่วนผสมที่เวลา 0 และ 10 นาที ครึ่งละ 1 มล. หยุดปฏิกิริยาโดยต้มในอ่างน้ำเดือด 10 นาที นำไปห่าน้ำตาลรีดิวส์โดยวิธีการของ Somogyi-Nelson (Somogyi, 1952; Nelson, 1954) โดยเติมอัลคาไลน์ คอปเปอร์ รีเอเจนต์ (alkaline copper reagent ภาคผนวก ข11) ปริมาตร. 1 มล. ผสมให้เข้ากัน นำไปต้มในอ่างน้ำเดือดเป็นเวลา 15 นาที ทำให้เย็นทันทีในอ่างน้ำเย็นจัด แล้วเติมเนลสันรีเอเจนต์ (Nelson reagent ภาคผนวก ข12) ปริมาตร 1 มล. ผสมให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้อง 30 นาที เติมน้ำกลั่น 5 มล. นำส่วนผสมนี้ไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 520 นาโนเมตร จากนั้นจึงหาปริมาณน้ำตาลรีดิวส์จากกราฟมาตรฐานที่สร้างขึ้นโดยใช้น้ำตาลไซโลสที่ความเข้มข้น 20-200 ไมโครกรัม/มล.

1 หน่วยของไซแลเนสคือ ปริมาณเอนไซม์ที่ย่อยไซแลน แล้วได้น้ำตาลไซโลส 1 ไมโครโมลต่อนาที ภายใต้สภาวะที่ตรวจสอบแอกติวิตีดังกล่าว

1.13.3 การตรวจวิเคราะห์ปริมาณโปรตีน ตามวิธีของ Lowry และคณะ (1951)

นำสารละลายที่ต้องการวิเคราะห์ที่มีปริมาณโปรตีนความเข้มข้นเหมาะสมปริมาตร 1 มล. ผสมกับสารละลาย lowry C (ภาคผนวก ข13) 5 มล. ผสมให้เข้ากัน ทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 20 นาที จากนั้นเติมสารละลายผสมสารละลาย lowry D (ภาคผนวก ข13) 0.5 มล. ผสมให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ 30 นาที นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 660 นาโนเมตร

สร้างกราฟมาตรฐานโดยใช้โบวายน ซีรัม อัลบูมิน (Bovine Serum Albumin) ที่ความเข้มข้น 0-200 ไมโครกรัม/มล.